

at det ikke hørte herhen. Det forekommer mig, at den høitærede Conseilspræsident jo i ganske faa Ord kunde have sagt, at ligesom der ikke er nogen-somhelst retlig Forpligtelse for ham til i denne Rigsdag at forelægge den Finantslov, som har hørt hjemme under den forrige Samling og har været debatteret der, saaledes maatte det vel ogsaa betragtes — ja jeg vil bruge et meget svagt Udtryk — som næsten affindigt, om han vilde paany have bragt denne Finantslov, som har været Gjenstand for Behandling i ca. 10 Maaneer, uden at det lykkes at bringe det til Endelighed, og som man jo i Erkendelse af Umuligheden af at tilveiebringe en saadan Finantslov erstattede ved en for hele Finantsaaret varende midlertidig Finantslov, frem til Behandling i Rigsdagen paany. Er der virkelig her i Thinget noget eneste Menneſte, der for Alvor tror, at det vilde have ført til det Mindste at bringe denne Finantslov igjen frem til Behandling her i Thinget, eller at det mere skulde lykkes i de Maaneer, der nu staa for, at bringe en endelig Finantslov istand i de 3½ Maaneer, der staa tilbage af Finantsaaret — thi jeg antager dog ikke, man vil forlange den forelagt efter Finantsaarets Udløb — end det er lykkedes i de ca. 10 Maaneer, man under 3 forskjellige Rigsdags-samlinger bestræbte sig derved? Det kan jeg ikke antage, og jeg vilde, hvis jeg havde nogen-somhelst Indflydelse her i Thinget, meget indstændig bede om, at Ministeren vilde forstaae os for at begynde forfra igjen paa indeværende Finantsaars Finantslovs Behandling, som har været drevet her i 10 Maaneer uden nogetsomhelst Resultat. Der ſter ganske vist meget Spild af Kræfter her i Thinget og megen Misbrug af Tid, men det synes jeg dog vilde være at drive det ud over alle rimelige og fornuftige Grændser, om man nu vilde begynde forfra igjen paa Finantsloven for indeværende Finantsaar. Har virkelig Nogen særlig Lyſt til det, maa han indbringe den privat.

Finantsministeren (Estrup): Jeg vil haabe, at det ærede Medlem, som nu satte sig, ikke har troet, at min Udtalelse sår om det Spørgsmaal, hvorvidt det er rigtigt nu at gaa ind paa en Døftelse af indeværende Finantsaars Finantslovs Ikkeforelæggelse, hidrørte fra, at jeg havde nogen Tvivl om, hvilke Grunde der passende kunde anføres ligeoverfor dette Thing i saa Henseende. Det var ingenlunde Tilfældet. Men jeg har troet det rigtigt, navnlig under en Situation som denne, at sly at komme ind paa, hvad jeg for mit Vedkommende kalder ørkesløs Forhandling om Spørgsmaal, der ikke ligefrem ligger for en Forhandling, som let ved, at man indlød sig paa den, kunde føre den hele Forhandling i et helt andet Spor end det, der egentlig vedkommer Sagen, hvad der saa hyppig kaldes

storpolitiske Forhandlinger. Det er min Grund. Ikke desto mindre skal jeg indrømme, at mit Svar til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgfreds (Holstein) maatte ikke have været det samme, dersom det ærede Medlem ikke havde krævet et Svar, hvor han ikke har gjort et Spørgsmaal, og krævet et Svar paa et Spørgsmaal, som jeg ialtsald ikke ansaa ham for berettiget til at fordrø Svar paa. Med Fare for at trætte det ærede Thing ved Gjentagelse vil jeg sige, at jeg i Tiden har fundet fuld Stadsfæstelse paa, at det ærede Medlem igaar var meget rundelig med Udtryk af sin Forundring over, at Regjeringen ikke havde gjort det eller det, med Udtalelser om, at Regjeringen maatte have anset det for sin Pligt o. s. v., men at jeg endnu forgjæves har søgt efter et direkte Spørgsmaal fra det ærede Medlem til mig. Naar det ærede Medlem ogsaa idag paa den Maade, som han gjorde, har udtalt sine Følelser i Anledning af, at han ikke havde faaet Svar paa sit Spørgsmaal, tror jeg at have forklaret Grunden dertil.

Klein: Tiden er saa langt fremrykket, at jeg kun finder Anledning til i dette Dieblik at udtale, at jeg ikke kan dele de Betragtninger, der nu ere gjorte gjældende af min ærede Sidemand tilhøre (Nimestad). Jeg forbeholder mig, naar Sagen, som den er bleven bearbejdet af den høitærede Conseilspræsident, kommer nærmere til Forhandling, at godtgjøre min Ansæelse, som gaar ud paa, at Grundloven ikke kan eller bør tilside-sættes af Hensyn til, hvad man anser for at være beleiligt i Dieblicket.

Formanden (Rabbe): Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds (Nimestad) har begjært Ordet paany. Under Forudsætning af Thingets Samtykke (Dphold) har det ærede Medlem Ordet.

Nimestad: Jeg vil kun sige, at i den Henseende er der ikke nogen-somhelst Modsetning mellem min ærede Sidemand (Klein) og mig.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Sagens Dvergang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Bojsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Sagen henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Ingen begjærede Ordet.